

Een vrouw met een lesbische relatie, 2 kinderen uit een eerdere relatie.

Tussen de kinderen en vader is er summier contact. De ouders hebben op zichzelf geen problemen met elkaar.

Ik heb in mijn scheiding ontdekt dat ik lesbisch was en ben een relatie aangegaan met Wilma (naam gefingeerd). Wilma heeft veel begrip gehad voor mijn positie als moeder en als enige verzorger van mijn kinderen. Ze heeft veel moeten doorstaan van mijn kinderen, vooral mijn dochter was erg afwijzend naar Wilma. Natuurlijk was het voor hen wennen dat hun moeder met een vrouw omging, maar het ging verder. Mijn dochter gedroeg zich af en toe erg onheus en pesterig, en Wilma bleef kalm en zelfs liefdevol. Mijn zoon nam af en toe dat gedrag van mijn dochter over, maar over het algemeen was die relatie wel beter.

Ik heb daarin als moeder erg verzuimd om grenzen te stellen aan mijn dochter (en zoon) want ik vond het al zo zielig voor hen, dat ze zo weinig contact hadden met hun vader. Ik had steeds begrip, en viel Wilma eigenlijk regelmatig af.

Toen wij bij Nellie kwamen had Wilma er genoeg van. Ze ging één keer met mij mee (voor mij) maar ze wilde de relatie stoppen. Ze woonde inmiddels al op een kamer bij haar broer. Spijt als haren op mijn hoofd, want deze vrouw was mijn grote liefde. In de (4 of 5) gesprekken die ik met Nellie alleen had ging ik zien waar ik fouten had gemaakt, hoe ik anders en beter had kunnen reageren. Hoewel het uit leek tussen Wilma en mij, is er nu wel weer sprake van contact. Met Wilma, mij en de kinderen is er een gesprek geweest bij Nellie, waarin ook de kinderen hebben aangegeven dat ze niet altijd fatsoenlijk hebben gehandeld. Ik heb goede hoop dat Wilma en ik over enkele jaren weer bij elkaar zijn. We wachten nu waarschijnlijk tot de kinderen uit huis zijn, zodat het voor alle partijen eenvoudiger is.

A. en W.